

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției Cadru
pentru protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților,
semnată la Kiev, la 22 mai 2003**

Analizând proiectul de **Lege pentru ratificarea Convenției Cadru pentru protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, semnată la Kiev, la 22 mai 2003**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.134 din 09.06.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Obiectul prezentului proiect de lege constă în **ratificarea Convenției-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților**, care a fost adoptată la Kiev, la 22 mai 2003. Convenția a fost semnată de către România la 22 mai 2002 - cu o rezervă cât privește sfera ei de aplicare, iar ratificarea se face în conformitate cu procedura stabilită prin art.21 alin.(2) din aceasta. Constituind un **tratat internațional multilateral la nivel de stat**, Convenția urmează ca, potrivit art.19 alin.(1) lit.a) din Legea nr.590/2003 privind tratatele, să fie supusă Parlamentului spre ratificare prin lege.

Prin obiectul său, proiectul de act normativ face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. În ceea ce privește textul proiectului de lege

a) În titlu, precum și în art.1 și 2, propunem să fie înlocuit cuvântul „**pentru**”, cu „**privind**”, deoarece acest cuvânt figurează și în denumirea documentului în versiunea lui originală („**on the protection**” - „**privind protecția ...**”).

b) Convenția constituind un tratat multilateral, era necesar să se menționeze, în titlu și în art.1, **data și locul adoptării ei** (și nu a semnării), iar în art.1, data la care a **intrat în vigoare**, precum și **locul și data** la care a fost **semnată** de către România - așa cum se prevede în art.22 alin.(4) lit.b) din Legea nr.590/2003 privind tratatele. Textul urmează să fie reformulat și completat astfel:

„Convenția-cadru ... adoptată la Kiev, la 22 mai 2003 și intrată în vigoare la 6 octombrie 2005, semnată de către România la 22 mai 2003”.

c) În ceea ce privește art.2, semnalăm faptul că se pot formula rezerve, numai dacă nu sunt interzise de tratatul respectiv și dacă sunt conforme cu dreptul internațional (să nu fie incompatibile cu scopul și obiectul tratatului). Convenția tace în ceea ce privește posibilitatea de a formula rezerve (nici nu interzice rezervele, dar nici nu menționează ce rezerve pot fi făcute); în schimb, în art.1 se prevede că aceasta „se referă la regiunea Carpați ... care va fi definită de către Conferința Părților” - ceea ce înseamnă că nu a fost încă definită, deși nu este uzual și normal ca obiectul reglementat să nu fie stabilit prin tratat ci să fie lăsat în competența Conferinței. În această situație, s-ar putea considera că formularea încă din acest stadiu este prematură. Se prevede totodată, că „oricare din Părți poate extinde aplicarea Convenției ... la părți din teritoriul național” - ceea ce ar putea însemna că rezervele prin care s-ar face o restrângere nu sunt admise. Oricum, faptul că România a făcut această rezervă cu ocazia semnării Convenției și pentru a da mai multă greutate faptului că, fără participarea României și a acordului ei, în nici un caz (fiindcă se aplică consensul) nu se poate defini regiunea Carpaților, un text de formulare ca cel propus, apare ca absolut necesar.

Rezerva constituind însă o declarație unilaterală prin care se urmărește modificarea efectului juridic al prevederii, urmează ca art.2 să fie reformulat în termenii următori:

“**Art.2.** - Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, Guvernul României este autorizat să formuleze următoarea rezervă:”.

Urmează textul preconizat pentru rezervă, în cuprinsul căruia sintagma “Regiunea Carpatică”, care nu se regăsește în textul invocat, necesită a fi înlocuită prin “regiunea Carpați”.

d) La **art.3**, din rațiuni de tehnică legislativă, este necesar ca textul să fie reformulat astfel:

“**Art.3.** - Anexa prevăzută la art.2 face parte integrantă din prezenta lege”.

3. În ceea ce privește textul Convenției

a) Semnalăm faptul că, deși din Convenție rezultă că statele au calitatea de părți, iar în proiectul de lege figurează ca parte „România” („România formulează” - art.2), guvernele sunt cele care au semnat Convenția, iar ca depozitar apare Guvernul Ucrainei; era necesară o corelare mai riguroasă între aceste formulări.

b) De asemenea, la clauza finală nu este redat locul și data adoptării Convenției-cadru, iar expresia “Drept mărturie subsemnării”, incorectă și inadecvată contextului, ar fi trebuit să fie redată sub forma “Drept pentru care subsemnații”.

c) Versiunea în limba română urmează a fi revăzută, pentru ca aceasta să corespundă întocmai textului original din limba engleză („*The Parties*” – „Părțile” și nu „Părți”; „*important*” lipsește din alin.1 al Preambulului; „*realizing*” nu se traduce prin „realizând”; „*Summit*” trebuia tradus în română; „*Geographical Scope*”- titlul art.1 nu se traduce „Scopul geografic”; în art.2, enumerarea este marcată cu litere și nu cu cifre; „este stabilită” din art.14 nu redă cu acuratețe textul original - „*is hereby established*”; „*shall be subject to ratification*” - art.19 alin.(4) nu se traduce „vor fi subiect de ratificare”; „diferende” - art.20 și nu „dispute” s.a.

4. Menționăm că potrivit art.70 alin.(3) și (4) din Legea nr.24/2000, republicată, proiectul de lege se supune spre adoptare însoțit de textul actului internațional în limba originală și în traducere oficială sau autorizată, ștampilat pe fiecare pagină, iar pe ultima pagină textul în limba română urmează să redea mențiunea “traducere oficială sau autorizată a textului original în limba engleză”, iar pe textul originar să fie redată atestarea, sub semnătura persoanei autorizate, a conformității documentului cu originalul, cu aplicarea ștampilei.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 826/2.06.2006